

”Cabo Blanco Nytt”

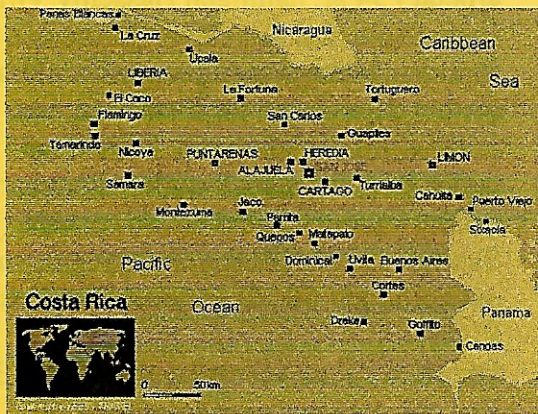
Information om verksamhetsåret från föreningen Cabo Blancos vänner ”Den Svenska Regnskogen”

Redaktör: Ulf Jerpseth

December 2004

Hola alla Cabo Blancovänner!

I januari är det exakt 10 år sedan vårt miljöutbildningsprogram startade. Inte kunde man då ana att vi skulle utbilda flera tusen ungdomar i skolorna runt nationalparken *Cabo Blanco*.

Karta över Costa Rica

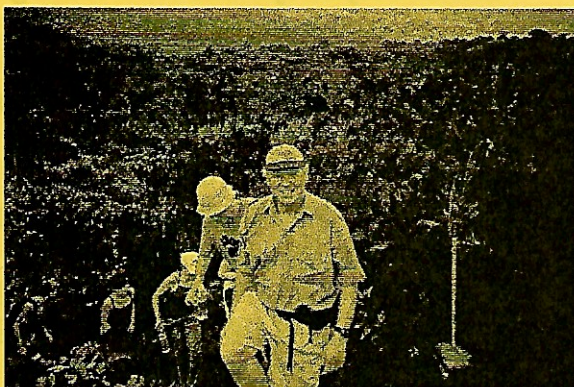
Föreningen har under dessa år lyckats samla in närmare 400.000 kronor. SIDA genom Forum Syd (ger stöd till ideella organisationer) har bidragit med cirka 1,2 miljoner. För dessa pengar har vi haft en costaricansk miljökoordinator anställd under alla dessa 10 år. De har varit universitetsutbildade ungdomar i 25 - 30 årsåldern (två män och två kvinnor). De har med stort engagemang genomfört aktiviteter för att framförallt stimulera den unga generationen att bry sig om sin egen miljö. Det kan ju för oss tyckas självklart att man inte skövlar all skog, bedriver rovdrift på djur och tömmer sina resurser för sin egen framtida försörjning. Men det var precis det som höll på att hända i Costa Rica när Joaquin

Alvarado, föreståndare för *Cabo Blanco* - parken, dök upp i Sverige och hamnade hemma hos mig i Sundbyberg. Han berättade om Nationalparken *Cabo Blanco*, det första skyddade området i hela Centralamerika, som grundades av svensken Nils Olof Wessberg. Enligt Joaquin visade Ortsbefolkningen ingen förståelse för att man inte okontrollerat skulle få skjuta djur och avverka skog. *Cabo Blanco* är en liten rest av tropisk skog på södra Nicoyahalvön på Costa Ricas Stilla Havssida. Nicoyahalvön var nästan 100 % täckt av skog på 1940-talet. Marken delades ut till fattiga bönder, som brände och högg ner skogen för att kunna föda upp biffkor och exportera kött till hamburgerrestauranger i USA. Idag lönar sig inte denna näring och ger inget tillskott till den costaricanska ekonomin. Nu överger bönderna sina marker, säljer dem billigt och flyttar in till städerna där de ofta blir arbetslösa.

Nicoyahalvön
1991 kom jag till *Cabo Blanco* för första

gången. Jag blev förälskad i nationalparken omedelbart. Den ligger vid Stilla Havet med fantastiska stränder och i den lilla skog 4 x 4 km, som finns kvar finns fortfarande många spännande djur, apor förstås, näsbjörnar, myrslokar (mitt favoritdjur), en och annan boaorm, iguana-ödlor och många vackra fåglar. Men jaguaren, puman och tapiren och arapapegojorna kan inte längre föda sig på denna lilla rest av tropisk skog. Hur som helst när jag kom hem till Sverige bildade jag tillsammans med vänner en stödförening för Nationalparken *Cabo Blanco*. Hur denna kom att utvecklas är en lång historia som ni kan läsa om på föreningens hemsida.

Tommy med följe

Sara på studiebesök i en skola

Hela gruppen utom Daniel som fotograf-erade

Föreningens hjärta blev den skola där jag arbetat i 34 år, nämligen Hässelby Villastads Skola. Där har elever, lärare och föräldrar bidragit med pengar framförallt genom dagsverken till förmån för vårt miljöutbildningsprogram. Men vi har under åren fått många stödmedlemmar genom vänner och bekanta över hela Sverige. De har betalat en årsavgift, som oavkortat går till vår verksamhet i Costa Rica.

För att ta del av vår verksamhet i de 13 låg- och mellanstadieskolor samt en högstadie- och gymnasieskola och lära känna landet har vi gjort många studieresor för både elever, lärare och medlemmar i vår förening. Det har blivit 10 resor sedan 1995. Den senaste, som ni kan läsa om i detta *Cabo Blanco Nytt*, med 12 elever och 4 lärare från vår skola.

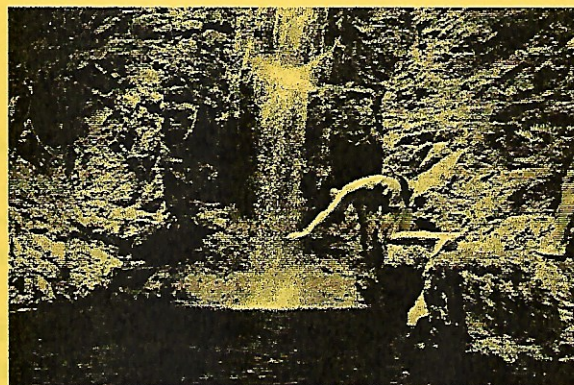
En viktig del av vår verksamhet har varit ungdomsledarutbildningen i högstadie- och gymnasieskolan i Cobano, centralort i regionen. De kallar sig Tucaner och har fått ett stort ansvar som goda föredömen. Under åren har vi utbildat ett 50-tal ungdomar. Några av dessa har bjudits till Sverige. År 1999 deltog fyra Tucan-ungdomar i en internationell miljökonferens i Stockholm och 2003 hade vi ett ungdomsmiljöutbyte finansierat av

SIDA. Fyra Tucaner var här i Sverige för att lära sig mer om t.ex. källsortering, vatten- och avloppsrening, sopförbränning mm. Fyra av våra svenska föreningsmedlemmar fick åka till Costa Rica och bo i Nationalparken *Cabo Blanco* och lära känna Tucanerna i sin hemmamiljö.

Vi har nu en ansökan hos Forum Syd för ytterligare utbyte under 2005 för fyra costaricanska- och fyra svenska ungdomar.

Sammantaget har fler än 100 deltagit i våra studieresor till Costa Rica. Dessa betalas dock till 100 % av varje deltagare, ej med föreningens insamlade medel.

Vårt huvudprojekt har avslutats under detta år men vi fortsätter verksamheten genom att nu stödja eldsjälarna bland de kvarvarande Tucanerna, nu i åldern 20-30 år gamla. De organiserar sig nu för att ta över miljöansvaret i regionen. För att detta ska lyckas behöver de fördjupad utbildning och hjälp av en miljökonsult. Vi har kontrakterat vår förste miljökoordinatör Ronald Chavarria, som var den som grundade Tucangruppen. Under detta år bidrar vår förening med 6000 dollar för att de ska komma igång. Det känns som en stor framgång att vårt miljöprojekt nu nästan är i hamn med ett lokalt ansvarsövertagande av de ungdomar som vi utbildat under åren. Vår förening har erhållit en hedersbetygelse av det costaricanska miljöministeriet, vilket vi berättade om i 2003 års Cabo Blanco Nytt. Vi är alltid varmt välkomna till nationalparken, där våra svenska ungdomar får arbeta som volontärer och lära sig hur man sköter parken. Idag är de flesta cobanobor stolta över att folk kommer från hela världen för att vandra i "deras park".

Ett avsvalkande dopp i regnskogen

Tucanerna kan inrikta sig på nästa steg att få hotellägare och restauranger och bybefolkningen att ta hand om allt avfall som blir följderna av bland annat ökad turism. Dessutom behöver man skydda sina ungdomar från dålig turism som för in droger och uttraderar den lokala kulturen.

Vår förening tackar på förhand att ni stödjer vår ungdomsverksamhet i Costa Rica, som också ger många svenska ungdomar möjlighet att lära känna ett utvecklingsland och knyta nya kontakter i en annan kultur och inte minst få praktisera ett nytt språk.

Vår medlemsavgift är för vuxna 250 kr och studerande 150 kr. De sätter Ni in på Postgirokonto nr. 640 80 85 – 9 Föreningen Cabo Blanco "Den svenska regnskogen".

Tommy Åsberg
Föreningens ordförande.

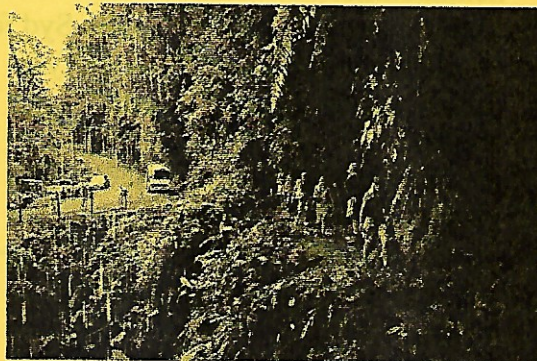
Costa Rica-resan 2004

En tidig tisdagsmorgon samlades tolv elever och fyra lärare, Tommy inräknad, på Arlanda för att flyga till Costa Rica. Alla var aningen trötta men förväntansfulla, man hade ju gått och längtat efter den här resan i nästan ett halvår. Vi sa adjö till våra föräldrar och kände när vi gick genom säkerhetskontrollerna att nu var vi äntligen på väg. Vi flög först från Arlanda till Amsterdam. I Amsterdam fick vi vänta ett antal timmar på vårt nästa flyg mot Miami. Tiden fördrevs med att gå runt i de olika *taxfree* - affärerna och att spela kort. Sedan flög vi då den längsta biten över Atlanten till Miami. I Miami fick vi helt enkelt bara gå av planet, gå en vända på flygplatsen och sedan in i planet igen. Under den korta rundvandringen var vi tvungna att svara på diverse idiotfrågor t.ex. om man var terrorist och gå genom säkerhetskontroller. Sedan flög vi vidare till San José, vårt mål. Vi landade och åkte minibuss från flygplatsen till vårt hotell.

Det enda vi gjorde den kvällen var att sitta och snacka och att sova. Alla var nog rätt trötta. Nästa dag gick vi runt i San José och besökte bland annat Nationalmuseet. Det var intressant men kanske inte det man direkt mest hade sett fram emot. Vi upptäckte också vilken stor skillnad det är mellan San José och t.ex. Stockholm.

Nästa dag lämnade vi San José och åkte mot nationalparken La Selva. Vi åkte under en stor del av dagen men gjorde några roliga stopp under vägen, Bl.a. så stannade vi vid ett spektakulärt vattenfall och vid en stuga med massa olika djur t.ex. spindel och papegoja.

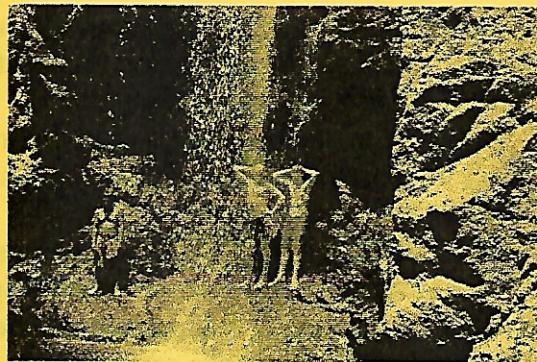
När vi kom fram till La Selva och kom utanför den *air condition* - kyllda bussen så slogs vi av den stekande fuktiga värmen som vi inte hade upplevt i San José. Därför slutade det med att vi gick till floden som rann igenom La Selva och badade, då helt ovetande om att vi några dagar senare skulle få se krokodiler i samma flod. Men hur som helst så var det mycket uppfriskande och jag tror all tyckte det var kul att få ta sitt första dopp i Costa Rica! Nästa dag gick vi en lång guidad vandring i regnskogen i La Selva. Alla blev högst förvånade av guidens kunnande, han kunde i stort sett allt som rörde regnskogen och djuren i den. Höjdpunkten under vandringen var när vi fick se en liten fågel som hade fastnat i ett spindelnät. Efter detta åt vi lunch och sedan bar det av mot dagens höjdpunkt, *rafting* på floden. Detta var extremt roligt! Man åkte i stora gummi-flottar ner för floden och paddlade. Vi fick då även chans att bada från flottarna, något som verkligen uppskattades. Färden avbröts mitt i av en välbehövlig fruktpaus för att sedan fortsätta. Vi kom

tillbaka till La Selva blöta, trötta men ack så glada. Nästa dag gjorde vi först en tur på floden Sarapiquí. Där såg vi krokodiler och andra djur som Tucanfåglar.

Livs levande vild krokodil

Vi åkte hela vägen upp till Nicaragua och gick i land där, så egentligen var vi i Nicaragua också. Efter detta gjorde vi ännu en av resans stora höjdpunkter, *canopying*. Detta innebär att man åker i selar på vajrar som går mellan träden i djungeln. Det var en extremt häftig upplevelse. Man fick se regnskogen från ett helt annat perspektiv och det var verkligen härligt! Denna dagen så fyllde även Josefin år, så vi firade henne med tårta. Nästa dag bar det av från La Selva mot vulkanen Tenorio. Efter en mycket skumpig väg dit så kom vi äntligen fram. Detta var absolut den nationalparksstation som var minst lik det man var van vid hemma. Tunna väggar, badrummen ska vi inte ens tala om och maten var väl inte heller det man var van vid. Men i stället så hade vi en kul tid där. Vi gick bl.a. till ett häftigt vattenfall och badade, spelade fotbollsmatch mot några costaricaner och fick danslektioner en kväll. Efter detta gav vi oss iväg mot ytterligare en vulkan, Arenal...

... Vi hade nu upplevt halva resan och skulle nu ta oss med hjälp av vår turistbuss till ett lite lyxigare hotell, beläget i inlandet alldeles i närheten av vulkanen Arenal. Alla i gruppen såg fram emot att få komma till detta hotell och dess underbara pool!

Men innan vi fick möjlighet att hoppa i poolen besökte vi på vägen till hotellet ett indianreservat.

Vi fick bl.a. delta i en ceremoni och äta en måltid tillsammans med hövdingen av stammen, som hette Maleku. Besöket blev en upplevelse för livet, för hur många svenska ungdomar har egentligen fått vara med om detta?

Under besöket i området kring Arenal gjorde vi en storslagen vandring genom ett landskap av förstelnad lava, längs vulkanens fot. Vi besökte också naturspat Tabacón, där vi badade i det "heta" vattnet samt åt en buffémiddag. Härligt! Efter vistelsen vid Arenal tog vi oss med hjälp av turistbussen till naturreservatet

Karen Mogensen. Det låg beläget på en höjd, vilket gjorde att vi var tvungna att följa en sick-sack trappa för att nå vår boplats. Här stannade vi en relativt kort tid, men trots det hann vi göra en massa saker. Ett par höjdpunkter var att vi badade i ett vattenfall och sov utomhus, men vi träffade dessutom en jättetrevlig costaricansk familj, som hjälpte oss med mat och dylikt. De lärde oss också att spela "Tonto", som visade sig vara ungefär som Svarte Petter.

Här i Karen Mogensen-reservatet passade även några deltagare på att rida, medan andra gick upp till ett utkikstorn med en fantastisk utsikt över så gott som hela reservatet och en del av havet. Några dagar efter att vi kommit till Karen Mogensen reservatet klev vi åter in i vår turistbuss. Här var det svalt och man fick möjligheten att pusta ut en stund, eftersom att temperaturen på detta område var mellan 30 och 35 grader. Denna gång bar resan av till Cabo Blanco-reservatet. Nu mötte vi för första gången havet och landskapet var här väldigt torrt, till skillnad från i inlandet, beroende på att på Costa Ricas Stilla Havssida rådde torrtid.

Hur som helst bodde vi på stationen San Miguel, som låg alldeles vid Stilla havet. Under vår vistelse i denna nationalpark blev det mycket sol och bad. Vi snorklade även en hel del i en lagun, och fick lyssna till Laras och Don Carlos presentation av nationalparken och deras arbete där. En dag gjorde vi även en vandring längs stranden och den danska samt den svenska stigen till Cabo Blanco administration

En annan dag åkte vi till byn Mal País på flaket av en liten lastbil, något som var en lite ovanlig upplevelse. Strax utanför denna by åkte vi också *canopy*, vilket innebär att man sitter fastspänd i en sele och åker mellan träd Kronorna. Detta var alltså, liksom hela resan, en fantastisk upplevelse!

När vi hade bott i reservatet några dagar, packade vi åter ihop våra tillhörigheter och förflyttade oss till ett hotell i närheten.

Hotellet hette Celaje och på vägen dit passade vi även på att göra några skolbesök. Totalt besökte vi tre skolor, bl.a. i Mal País. Eleverna lärde oss att sjunga olika sånger och utmanade oss på fotboll. Det var även spännande att se hur det såg ut på en costaricansk skola. Då vi bodde på hotellet Celaje besökte vi bl.a. byn Montezuma och Karen Mogensens hus.

Efter tre veckor i fantastiska Costa Rica åkte vi nu färja och buss tillbaka till San José, där vi bytte till flygplan och återvände till Sverige och vardagen.

Av: Peter Schlegel & Björn Christian Öster
Elever i Hässelby Villastads skola som åkte till Costa Rica 2004

Medlemsavgifter

Medlemsavgiften är även i år 250 kr per vuxen och 150 kr för studerande. Vi hoppas på ert stöd för att vi skall kunna fortsätta vår verksamhet i Cabo Blanco med omnejd.

Vårt postgironummer är 634 80 85– 9. Sätt in pengarna, ange namn och adress på postgiroinbetalningen.

Föreningen på nätet

Sedan några år ligger vi ute med hemsidor på internet. Hemsidorna berättar lite om nationalparken och dess historia samt om vår organisation. Dessutom kan du snart titta på bilderna i Cabo Blanco Nytt 2004 i färg och förstorade. Klicka gärna in och titta. Adressen är om du vill gå in direkt

www.had.edu.stockholm.se/cabo_blanco/ eller om du vill gå in via Hässelby Villastads skolas adress då klickar du på www.hasselbyvillastadsskola.stockholm.se/ Vill du ha kontakt med oss via e-mail så är adressen cabo.blanco@telia.com

Fler bilder

Vill du titta på fler bilder om Cabo Blanco och Costa Rica kan du gå in på www.google.com och söka på *cabo blanco in costa rica*.